

Ententes Lande m. fl. udtalte Sympati for Principet. Omvendt var bl. a. Italien, Schweiz, Holland og Østrig Modstandere deraf og anførte særlig Hensynet til Familiens statsborgerlige Enhed, og at det i Krigstilfælde vilde medføre store Ulemper, hvis Mand og Hustru havde hver sin Statsborgerret. Under disse Omstændigheder maatte Udvalgets Beslutning blive et Kompromis.

Det paagældende Resolutionsudkast, der vedtoges af Forsamlingen den 27. September, havde følgende Ordlyd:

»Efter at have behandlet Dagsordenens Punkt vedrørende Kvinders Statsborgerret: Overenskomst om Kvinders Statsborgerret, afsluttet i Montevideo den 26. December 1933 ved Konference af amerikanske Stater;

ved at erindre om sine Beslutninger af 12. Oktober 1932 og 11. Oktober 1933, ved hvilke Forsamlingen anmodede Regeringerne om at meddele, i hvilket Omfang de havde kunnet efterkomme Kodifikations-Konferencens Henstilling Nr. VI;

ved at erindre om sin Beslutning af 10. Oktober 1932 med Hensyn til Kvinders Samarbejde med Folkeforbundet;

i Betragtning af, at Kvinders Medarbejde er i særlig Grad ønskeligt ved Behandlingen af de Spørgsmaal, som særlig angaar dem;

i Bevidsthed om Betydningen af dette Spørgsmaal:

1° har Forsamlingen med Interesse gjort sig bekendt med det Skridt, der er gjort af de amerikanske Lande ved Udarbejdelsen af en Overenskomst i Overensstemmelse med Haag-Konferencens Henstilling Nr. VI;

2° Forsamlingen erindrers Folkeforbundets Medlemmer om, at Montevideo-Konventionens staar aaben for alle Landes Tiltrædelse;

3° takker de internationale Kvindeorganisationer for den Bistand, de har ydet og fortsat vil yde Folkeforbundet paa dette Omraade;

4° udtaler paany Ønsket om, at de Lande, der allerede har undertegnet Haag-Konventionen af 1930, snart vil deponere deres Ratifikationer;

5° og anmoder Raadet om fortsat at følge Udviklingen af dette vigtige Spørgsmaal saavel paa det nationale som det internationale Omraade, for at bestemme det Tidspunkt, da denne Udvikling har naaet et Stadium, der tillader Foretagelsen af yderligere samlede Skridt af international Natur.

2. Kvinders Retsstilling.

Under Drøftelsen i 1. Udvalg viste der sig meget afvigende Anskuelser om dette

Spørgsmaal. Et vist Antal Lande, bl. a. Rusland, Kina, Norge, Sverige og Irland, støttede Principet om Kønnenes Ligeret, medens andre, f. Eks. Holland og Ungarn, var Modstandere deraf. Belgien mente, at Spørgsmaalet burde tages op i Forbindelse med det videre Spørgsmaal om Menneskerettighederne i det hele. Italien og Schweiz var af den Opfattelse, at Spørgsmaalet udelukkende henhørte under de enkelte Landes Competence. Frk. Westergaard, der talte ikke paa den danske Delegation, men paa egne Vegne, gav en Fremstilling af Kvinders nuværende Stilling i Danmark, og talte derhos imod Særlovgivningen for Kvinder i Arbejdet. — Man enedes i Udvalget om at foreslaa, at Spørgsmaalet om Kvinders politiske og borgerlige Retsstilling nærmere skal forelægges de forskellige Regeringer, medens den internationale Arbejdsorganisation skal undersøge den Side, der angaar Ligeret under Arbejderlovgivningen.

Den i saa Henseende af Forsamlingen vedtagne Beslutning lyder som følger:

»Da Spørgsmaalet om Kvinders Retsstilling efter Anmodning fra et vist Antal Delegationer er blevet indskrevet paa nærværende Forsamlings Dagsorden for at blive undersøgt med særlig Henblik paa den i Montevideo den 26. December 1933 af Repræsentanter for Cuba, Ecuador, Paraguay og Uruguay undertegnede Ligerets-Konvention;

i Betragtning af, at Bestemmelserne i Ligerets-Konventionen bør undersøges i Forhold til de forskellige Landes Lovgivelser vedrørende Kvinders nuværende politiske, borgerlige og økonomiske Stilling;

under Hensyn til, at Spørgsmaalet om Adgangen til Erhverv, hvad enten det drejer sig om Mænd eller Kvinder, med Rette henhører under den internationale Arbejderorganisations Virksomhedsomraade:

1° bestemmer Forsamlingen, at Spørgsmaalet om Kvinders politiske og borgerlige Retsstilling af Generalsekretæren skal henvises til Regeringerne, som skal anmodes om at fremskomme med Udtalelser særlig med Hensyn til de Forholdsregler, som Forbundet efter deres Mening vil kunne tage i Sagens Anledning, og at Regeringerne skal anmodes om samtidig med deres Bemærkninger at